

Радой Ралин
Орел и бръмбар

Орелът подгонил заека – ще го яде! Дългоухият къде да отиде, къде да се скрие, след като онзи лети отвисоко и всичко вижда? Единствен му се мернал в бедата бръмбарът и към него се отнесъл. Един бръмбар какво може да направи, но при подобно положение преследваният е готов всекиму да се оплаче и да се опре. Бръмбарът не само го обнадеждил, ами изхвъркнал до орела, па започнал да го придумва, остави на мира нещастния заек. А застъпничество от бръмбар кой би ти уважил, камо ли орелът, стогодишният цар на птиците, чиято алчност могла да се сравни само с могъществото му. Не обърнал внимание на дребното летящо, ами си хапнал добре със заека.

Обаче дребните същества са злопаветни и отмъстителни. Бръмбарът разузнал къде орлицата си избира гнезда, присламчвал се, когато тя била в полет и изпочупвал всичките яйца. Тъй днеска, тъй утре, тъй тая година, тъй другата година, мир не видели орлите, просто почувствували застрашен прираста си, та се обърнали към Зевс. Той им дал съвет, когато се появят бръмбарите, орлите да не мътят.

И най-нищожното същество, реши ли, може да отмъщава.

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5896>]